

(המשך מעמוד 11)

הסורים החליטו עתה להצית את האש ל-
אורך הרמה הסורית — כפי שמוכיחות,
פעולותיהם נגד יישובי הגליל המזרחי.
יהיו ההישגים האחרים כאשר יהיו —
שם, בסיני, ייחתכו הדברים. אם יגיע צה"ל
אל התעלה, אם יישבר כוח-המחץ המיצרי,
יפלו שאר התפוחים מן העץ מעצמם.

★ ★ ★

גורם הזמן קובע

בהקשר זה יש חשיבות מכרעת לגורם
הזמן. כי כל פעולה כזאת יכולה להימשך
בימינו זמן מסוים בלבד — מבלי שתבוא
תגובה בינלאומית מפריעה.

שלושה-ארבעה ימים נראה כמכסימום
אפשרי.

בשטח זה בלבד יש חשיבות לעמדה ה-
עקיפה של ארצות-הברית ובריטניה. אין ספק
שהן היו רואות בעין יפה את שבירתו של
עבר-אל-נאצר, בייחוד כשזה נעשה על-ידי
אחרים. השרות שהן יכולות להגיש: לעכב
את כל ההליכים הבינלאומיים, מיום ליום, ב-
תירוצים שונים. בינתיים הן עושות זאת.

בולטת הנהירות הרוסית. רוסיה אינה
יכולה להסתבך מבחינה צבאית במרחב, כי
כל כוח סובייטי יצטרך לעבור את הים ה-
תיכון — ושם יש לצי הששי האמריקאי
עליונות כבירה. כמו בקובה, לא תשיש
ברית-המועצות להסתבכות בארץ רחוקה, ש-
עימה אין לה גבול משותף. כי כל צעד כזה
מוכרח לגרום לתגובה אמריקאית.

שלוש פעמים התכנסה מועצת הביטחון,
בניו-יורק, משך היממה הקרבית האחרו-
נה.

וכרגיל, אצל מוסד רם וחסי-יכולת זה —
התפורה שלוש פעמים ללא מעשה, ומבלי

חבר רמת-הכובש צופה לעבר גבול ירדן — עונה להתקפה

כימעט איש לא משלה את עצמו, במרכז
האוי"ם, שהדבר יסייע בעד מציאת פיתרון
דיפלומטי לסיכסוך שהפך, מעיקרו, ל-
צבאי.

כך מתקדם המיבצע — כאשר לא ניתן ל-
שער בינתיים את היקף ההישגים הצבאיים
והפוליטיים האפשריים.

פרו-מערביות אחרות, סירבו לקבל ניסוח זה.
בינתיים האשים או תאנט את ישראל ב-
פגיעה ביחידה הודית ובהריגת שלושה חי-
לים הודיים בסיני.

ביום שלישי אחר הצהריים עומדת מועצת
הביטחון להתכנס, בפעם רביעית, תוך יומ-
ים, כדי לדון במצב.

החלטה.

הדיעות במועצה היו חלוקות. הגוש ה-
פרו-ערבי, בראשותה של ברית-המועצות,
דרש ההלטה התובעת „שכל הכוחות במיזרח
התיכון יחזרו לעמדות שתפשו, לפני פרוץ
הקרבנות.“
אנגליה וארצות-הברית, יחד עם מדינות

תוחח מצרי מוחבא מתחת למשאית במידבר סיני — בעמדה מיצרית מבוצרת